

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
14. april 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-417/12 P	Danmark mod Kommissionen (Appel) "Hektarstøttesagen"	GA	30.04.14
C-138/13	Dogan Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indrejsen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?	GA	30.04.14
T-601/11	Dansk Automat Brancheforening mod Kommissionen Annulation af Kommissionens beslutning K(2011) 6499 endelig af 20. september 2011 vedrørende forenelighed mellem det indre marked og den statsstøtte, som Danmark agter at indføre til fordel for onlinespil (foranstaltning Nr. C 35/2010 (ex N 302/2010)).	Mundtlig forhandling	30.04.14
T-615/11	Royal Scandinavian Casino Århus mod Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 20.9.2011 om foranstaltning nr. C 35/2010 (ex N 302/2010) som Danmark agter at gennemføre i form af afgifter på onlinespil i den danske lov om afgifter på spil annulleres. Kommissionen tilpligtes at udrede omkostningerne ved denne sags førelse ved Retten.	Mundtlig forhandling	30.04.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-399/12	Tyskland mod Rådet t.o Påstande: Rådets afgørelse af 18. juni 2012 annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	GA	29.04.14
C-238/12 P	FLSmith & Co. A/S mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: FLSmith & Co. A/S anmoder på grundlag af artikel 256, stk. 1, andet afsnit, artikel 263 og 264 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 31 i Rådets forordning nr. 1/2003 og artikel 56 i statuten for Domstolen høfligst om, at Domstolen: ophæver dom afsagt den 6. marts 2012 i sag T-65/06, annullerer Europa-Kommissionens beslutning af 30. november 2005 i sag COMP/F/38 354 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, for så vidt den angår FLS, eller subsidiært nedsætter det beløb, som FLS holdes ansvarlig for i beslutningen, og c) tilpligter Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.	Dom	30.04.14
C-26/13	Kásler et KáslernéRábai Sagen vedrører: 1. Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktivet«) fortolkes således, at udtrykket »definitionen af aftalens hovedgenstand« omfatter et kontraktvilkår, der fastsætter en vekselkurs, og som ikke er blevet individuelt forhandlet, når der er tale om et lån, der optages i udenlandsk valuta, men udstedes i indenlandsk valuta og som forbrugeren udelukkende kan tilbagebetale i indenlandsk valuta? Såfremt dette ikke er tilfældet, skal forskellen mellem købs- og salgsprisen [for valutaen] da i henhold til det andet udtryk i direktivets artikel 4, stk. 2, anses for en betaling, således at vurderingen af, om kontraktvilkåret er urimeligt, ikke kan omfatte en vurdering af overensstemmelsen mellem denne betaling og tjenesteydelsen? Har det i denne forbindelse betydning, om valutatransaktionen mellem den finansielle institution og forbrugeren faktisk gennemføres? 2. Såfremt artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret uanset indholdet af de nationale bestemmelser tillige kan vurdere, [org. s. 2] om sådanne kontraktvilkår er urimelige, hvis disse vilkår ikke er affattet klart og forståeligt, skal denne sidstnævnte betingelse da forstås således, at den indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv skal være affattet grammatisk klart og forståeligt for forbrugeren, eller indebærer dette vilkår kun, at de økonomiske hensyn, der ligger bag anvendelsen af kontraktvilkåret, samt at forholdet mellem det nævnte vilkår og kontraktens andre vilkår, skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren? 3. Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 og præmis 73 i dommen i sagen Banco Español de Crédito (sag C-618/10) fortolkes således, at den nationale ret ikke kan afhjælpe den manglende gyldighed af en urimelig bestemmelse i et generelt kontraktvilkår, der anvendes i en lånekontrakt, som er indgået med en forbruger, ved at ændre eller tilpasse det pågældende kontraktvilkår, såfremt kontrakten ikke kan opretholdes på grundlag af de resterende kontraktvilkår, efter at det urimelige vilkår er fjernet? Har det i denne henseende betydning, at den nationale lovgivning indeholder en subsidier bestemmelse, der regulerer den omhandlede retlige situation, når der ikke foreligger en ugyldig bestemmelse?	Dom	30.04.14
C-47/13	Grund Sagen vedrører: Er et landbrugsareal et permanent græsareal som omhandlet i forordningens artikel 2, nr. 2), når det i mindst fem år har været anvendt og fortsat anvendes til dyrkning af græs eller andet grøntfoder, men arealet i denne periode er blevet pløjet og i stedet for det hidtidige grøntfoder (i den foreliggende sag: kløver) tilsås med andet grøntfoder (i den foreliggende sag: agergræs), eller er der i sådanne tilfælde tale om omdrift, som udelukker, at arealet kan blive til permanent græsareal?	Dom	30.04.14
C-101/13	U Sagen vedrører: 1) Skal udfærdigelsesproceduren for den maskinlæsbare persondataside i pas, der udstedes af medlemsstaterne, ifølge bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004 opfylde samtlige obligatoriske specifikationer i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas)? 2) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som primært identifikationskendetegn i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside? 3) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som sekundært identifikationskendetegn i rubrik 7 på passets maskinlæsbare persondataside? 4) Såfremt spørgsmål 2 eller 3 besvares bekræftende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, henset til beskyttelsen af en persons navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, forpligtet til, i datafeltbetegnelsen på passets maskinlæsbare persondataside,	GA	30.04.14

	<p>hvor fødenavnet anføres, at oplyse, at fødenavnet ligeledes er anført dér? 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, og ifølge hvis nationale paslovgivning datafeltbetegnelserne ligeledes skal anføres på engelsk og fransk på passets maskinlæsbare persondataside, hvor der i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside på en særskilt linje tillige skal anføres fødenavn, og inden fødenavnet forkortelsen »geb.« for »geboren« (»født«), henset til beskyttelsen af en persons navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, forpligtet til ligeledes at anføre forkortelsen »geb.« for »geboren« på engelsk og fransk? 6) Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAOdokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til at anføre fødenavnet som valgfri personoplysning i rubrik 13 på passets maskinlæsbare persondataside?</p>		
C-138/13	<p>Dogan</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen af 23. november 1970 til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 12. september 1963, vedrørende overgangsfasen for associeringen til hinder for en ordning i national ret, der først blev indført, efter at førnævnte bestemmelser var trådt i kraft, og hvorefter første indrejse for et familiemedlem til en tyrkisk statsborger, der nyder retsstillingen i henhold til tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, gøres afhængig af, at familiemedlemmet inden [org. s. 2] indreisen godtgør at være i stand til at udtrykke sig på elementært niveau på tysk? 2. Er artikel 7, stk. 2, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12) til hinder for den nationale ordning, der er beskrevet i spørgsmål 1?</p>	GA	30.04.14
C-209/13	<p>Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2013/52/EU om bemyndigelse til forstærket samarbejde på området for afgift på finansielle transaktioner annulleres.</p> <p>Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som Det Forenede Kongerige har afholdt under denne sag.</p>	Dom	30.04.14
C-365/13	<p>Ordre des architectes</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 21 og 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, hvorefter medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende de deri omhandlede uddannelsesbeviser ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, fortolkes således, at de forbyder, at en medlemsstat fasttæller krav om, at en indehaver af et uddannelsesbevis for arkitekter, der er i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 46, eller af et bevis, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, for at kunne blive opført på Arkitektforeningens liste desuden skal opfylde betingelser om en praktisk uddannelse eller erfaring svarende til dem, der kræves for indehavere af et uddannelsesbevis for arkitekter, der er udstedt på dens område efter opnåelsen af disse?</p>	Dom	30.04.14
C-390/12	<p>Robert Pflieger m.fl. mod Regione Marche – Servizio Agricoltura Forestazione e Pesca</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af de for hovedsagen afgørende bestemmelser i GSpG's §§ 3-5, 14 og 21, og hvorefter afholdelse af hasardspil ved hjælp af automater kun er mulig på den betingelse – sanktioneret med straf og trussel om et umiddelbart indgreb i materielle genstande – at der forinden er meddelt en tilladelse, der kun er til rådighed i begrænset antal, selv om staten hidtil – så vidt ses – ikke i en eneste rets- eller forvaltningssag har godtgjort, at en dermed forbunden kriminalitet og/eller spilafhængighed reelt er et væsentlig problem, som ikke kan afhjælpes ved en kontrolleret udvidelse af antallet af lovlige spilleaktiviteter til mange individuelle udbydere, men kun ved en enkelt monopolindehavers (hvh. ganske få oligopolisters) forretningsudvidelse, der alene er forbundet med en tilbageholdende reklame? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er proportionalitetsprincippet som udtrykt i artikel 56 TEUF og grundrettighedschartrets artikel 15-17 til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, og hvorefter der på grund af vage lovebegreber indtræder et mangelfuldt næsten undtagelsesfrit strafferetligt ansvar for også fjerne deltagende (bl.a. i andre EU medlemsstater hjemmehørende) personer (herunder også forhandlere, bortforpagtere eller udlejere af automater til hasardspil)? 3) Såfremt også det andet spørgsmål besvares benægtende: Er de demokratiske og retsstatlige krav, som klart ligger til grund for grundrettighedschartrets artikel 16, og/eller kravet om fairness og effektivitet i grundrettighedschartrets artikel 47 og/eller det EU-retlige krav om transparens i artikel 56</p>	Dom	30.04.14

	<p>TEUF og/eller forbuddet i grundrettighedschartrets artikel 50 mod at blive retsfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse, til hinder for en national ordning som den, der følger af GSpG's §§ 52-54 og 56a og StGB's § 168, hvis indbyrdes afgrænsning i mangel af klare lovbestemmelser næppe kan forudses og beregnes ex ante af borgeren, men som i det konkrete tilfælde først må opklares ved en dyr formel procedure, hvortil der knytter sig omfattende forskelle med hensyn til kompetencefordelingen (forvaltninger eller domstole), indgrebskompetencen, den hermed forbundne stigmatisering og den processuelle stilling (f.eks. omvendt bevisbyrde)? 4) Såfremt et af disse tre spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 56 TEUF og/eller grundrettighedschartrets artikel 15-17 og/eller dette charters artikel 50 til hinder for at straffe personer, som har en sådan tæt forbindelse til en automat til hasardspil som omhandlet i GSpG's § 2, stk. 1, første punktum, og § 2, stk. 2, og/eller for at beslaglægge hhv. konfiskere disse apparater og/eller lukke sådanne personers samlede virksomhed?</p>		
C-474/13	<p>Pham Sagen vedrører: Er det foreneligt med artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98), at en person, der er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, anbringes i et fængsel sammen med almindelige indsatte, såfremt den frihedsberøvede giver samtykke hertil?</p>	GA	30.04.14
C-475/13	<p>UPC DTH Sagen vedrører: 1. Skal artikel 2, litra c), i rammedirektivet, dvs. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009, fortolkes således, at en tjeneste, hvorved leverandøren af den pågældende tjeneste mod betaling leverer en adgangsstyret programpakke, som både indeholder radio- og fjernsynsprogramtjenester, og som transmitteres via satellit, skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste? 2. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at princippet om fri udveksling af tjenesteydelser mellem medlemsstaterne finder anvendelse på den i første spørgsmål beskrevne tjeneste, når der er tale om en tjeneste, der leveres fra Luxembourg til det ungarske område? 3. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at, for så vidt angår den i første spørgsmål beskrevne tjeneste har destinationslandet, som tjenesten er rettet mod, ret til at begrænse udbuddet af denne type tjenester ved at indføre regler om, at [udbyderen af] tjenesten har pligt til at registrere sig i den pågældende medlemsstat og etablere sig som filial eller selvstændig juridisk enhed, samt ved at insistere på, at denne type tjenester kun må ydes efter forudgående etablering af en filial eller en selvstændig juridisk enhed? 4. Skal traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at administrative sager vedrørende de i første spørgsmål beskrevne tjenester skal behandles af den administrative myndighed i den medlemsstat, som har jurisdiktion på grundlag af det sted, hvor tjenesten [leveres], uanset i hvilken medlemsstat den tjenesteydende virksomhed opererer eller er registreret? 5. Skal artikel 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 (rammedirektivet) fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjeneste skal anses for en elektronisk kommunikationstjeneste, eller skal den pågældende tjeneste derimod anses for en adgangsstyringstjeneste, som leveres ved hjælp af det adgangsstyringssystem, der er defineret i rammedirektivets artikel 2, litra f)? 6. Skal de relevante bestemmelser på baggrund af ovenstående fortolkes således, at den i første spørgsmål beskrevne tjenesteyder skal anses for udbyder af elektroniske kommunikationstjenester i henhold til fællesskabslovgivningen?</p>	Dom	30.04.14